

هر اسمی مفهوم و معنایی دارد و مهم‌تر از همه دلیلی؛ مثلاً یکی از بستگانم اسمش قربان است. وقتی پرسیدم چرا نامت را قربان گذاشته‌اند گفت: «چون در روز عیدقربان به دنیا آمده‌ام.»

بعضی آدم‌ها از اسم‌هایشان الگو می‌گیرند. اگر اسم شما عباس باشد همیشه سعی می‌کنید مثل عَلَم‌دار کربلا به قول و حرفتان وفادار باشید. یا اگر نامتان فاطمه است، نشان دهنده‌ی محبت پدر و مادرتان به حضرت فاطمه، سلام‌الله‌علیها، است. آن‌ها دوست دارند هر وقت صدایت می‌کنند نام و یاد آن حضرت تکرار شود و اخلاق و رفتارت فاطمه‌گونه باشد.

این روزها ماه محرم است. اولین ماه در سال هجری قمری. این ماه برای ما یادآور حماسه‌ی بزرگ عاشورا و امام حسین، علیه‌السلام، است. یکی از یاران امام حسین، علیه‌السلام حضرت حُر بود. حُر به معنای آزادمرد است.

حُر یکی از سران لشکر ابن‌زیاد و اولین کسی بود که راه را بر امام حسین (ع) و خانواده و یارانش بست. او که فکر نمی‌کرد لشکر یزید گستاخی را به جایی برساند که قصد کشتن عزیزان پیغمبر را بکنند، نخواست در آن ننگ ابدی شریک شود. روز عاشورا توبه کرد و در راه امام حسین (ع) شهید شد. وقتی حُر از امام سؤال کرد آیا توبه‌اش پذیرفته می‌شود؟ امام فرمود: «بله، خدا توبه‌ی تو را قبول خواهد کرد.» حُر درخواست کرد؛ چون اولین کسی بوده که راه را بر امام و یارانش بسته است، اولین کسی هم باشد که در راه امام شهید می‌شود.

امام حسین (ع) به حر اجازه داد و او دلیرانه جنگید تا سرانجام شهید شد. زمانی که امام بدن مجروح حُر را دید، خاک‌های صورتش را پاک کرد و فرمود: «تویی آزادمرد چنان‌که مادرت تو را «حر» نام نهاد و تویی جوان‌مرد آزاد در دنیا و آخرت.» حُر همان‌طور که از اسمش برمی‌آمد آزاده بود، توبه کرد و شهید شد.

خوب است بیشتر به اسامی اطرافیان و دوستان خود دقت کنیم؛ مثلاً امین، سجاد، صادق، جواد، نرگس، زینب، مریم. راستی فکر می‌کنید آن‌ها چه قدر شبیه اسم‌هایشان هستند؟

نام‌ها و مرام‌ها

طاهره ابراهیمی